EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 6.6.2007
COM(2007) 298 galīgā redakcija

2007/0112 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1) Priekšlikuma konteksts

- Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Bēgļiem un personām, kam piemēro alternatīvo aizsardzību, (še turpmāk – „starptautiski aizsargātas personas") šobrīd nav tiesību uz pastāvīgā iedzīvotāja statusu saskaņā ar 2003. gada 25. novembra Direktīvu 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji. Atzīstot šo nepilnību, Padome un Komisija 2003. gada 8. maija Kopīgajā paziņojumā aicināja paplašināt Padomes Direktīvas 2003/109/EK darbības jomu, iekļaujot tajā arī starptautiski aizsargātas personas. Šā priek šlikuma mērķis ir īstenot šajā paziņojumā izteikto ierosinājumu, iekļaujot starptautiski aizsargātas personas Direktīvas 2003/109/EK darbības jomā.

- Vispārējais konteksts

Saskaņā ar Komisijas 2001. gada priekšlikumu Padomes Direktīvai 2003/109/EK[1] bēgļi varētu saņemt pastāvīgā iedzīvotāja statusu pēc piecu gadu nepārtrauktas likumīgas uzturē šanās dalībvalstī, neattiecinot uz tiem nosacījumus par stabiliem, regulāriem un pietiekamiem ienākumiem un apdrošināšanu slimības gadījumiem.

Taču sarunu gaitā tika nolemts izslēgt bēgļus no minētās direktīvas darbības jomas, un *Padomes un Komisijas Kopīgajā paziņojumā*, ko pieņēma Tieslietu un iekšlietu padomes 2003. gada 8. maija sanāksmē, tika iekļauta vienošanās par to, ka Komisija iesniegs priek šlikumu Direktīvai par pastāvīgā iedzīvotāja statusa attiecināšanu uz bēgļiem un personām, kam piemēro alternatīvo aizsardzību, ņemot vērā pētījumu par aizsardzības statusa nodo šanu.

- Spēkā esošie noteikumi šā priekšlikuma darbības jomā

Pastāvīgā iedzīvotāja statuss, tiesības un pabalsti, kas izriet no šā statusa, ir noteikti Padomes Direktīvā 2003/109/EK, kuru pēc šā priekšlikuma pieņemšanas piemēros arī starptautiski aizsargātām personām. Saskaņā ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK starptautiski aizsargātas personas ir trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kam piešķirts bēgļu vai alternatīvās aizsardzības statuss šīs direktīvas nozīm ē.

- Atbilstība citām politikas jomām

Šis priekšlikums pilnībā atbilst 1999. gada Eiropadomes Tamperes sanāksmes secin ājumiem un 2004. gada Hāgas programmai par taisnīgu attieksmi pret trešo valstu pilso ņiem.

2) Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ietekmes novērtējums

- Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

[1] COM (2001) 127, galīgā redakcija.

Komisijas dienesti 2004. gadā neoficiāli apsprieda ar dalībvalstīm šā priekšlikuma vispārēj ās pamatnostādnes Imigrācijas un patvēruma komitejā (IPK), kā arī divās neoficiālās ekspertu sanāksmēs.

Neoficiāli 2004. gadā tika veiktas konsultācijas arī ar ANO Augsto komiteju bēgļu jaut ājumos (*UNHCR*), Eiropas bēgļu lietu un izsūtījuma padomi (*ECRE*), kā arī Baznīcu komisiju migrantu jautājumos Eiropā (*CCME*).

Pētījumu par aizsardzības statusa nodošanu ES, ņemot vērā kopējo Eiropas patvēruma sist ēmu un mērķi piemērot personām, kam piešķirts patvērums, vienotu statusu visā Eiropas Savienībā (*Study on transfer of protection status in the EU, against the background of the Common European Asylum System and the goal of a uniform status valid throughout the Union for those granted asylum*), Komisijas uzdevumā veica Dānijas Bēgļu padome, Migr ācijas politikas institūts un Migrācijas un etnisko pētījumu institūts. Ziņojums par pētījumu sastāv no trim daļām, kas apraksta pašreizējo tiesisko regulējumu, vienpadsmit dalībvalstu un vienas trešās valsts praksi un paredzamos attīstības modeļus Kopienas aizsardzības nodošanas mehānismam. Pētnieki apspriedās ar vienpadsmit dalībvalstīm, *UNHCR* un Eiropas Padomi (par Eiropas vienošanos par atbildības nodošanu). Gala ziņojums, kas tika apspriests ar dalībvalstu ekspertiem, kopumā guva plašu atbalstu.

Apspriedēs iesaistītās puses ar atzinību novērtēja Direktīvas attiecināšanu uz bēgļiem. Taču dalībvalstis izteica šaubas par nepieciešamību attiecināt to uz personām, kam piemēro alternatīvo aizsardzību. Tomēr Komisija nolēma iekļaut šā priekšlikuma darbības jomā arī šo personu grupu, jo uzskata, ka tas attiecināms uz visiem trešo valstu pilsoņiem, kas ir nodzīvojuši uzņēmējā dalībvalstī piecus gadus (papildus 2003. gada maija *Kopīgajā pazi ņojumā* minētajām abām kategorijām).

Lielākā daļa apspriedēs iesaistīto pušu piekrita pētījuma laikā veiktajai analīzei, kas liecina, ka aizsardzības nodošana var notikt pat pirms pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanas, kas savukārt nozīmē, ka aizsardzības nodošanai būtu vajadzīgs atsevišķs priekšlikums. Tāpat lielākā daļa apspriedēs iesaistīto pušu piekrita tam, ka Kopienas mehānisms aizsardzības nodošanai ietver lēmumu par patvērumu savstarpēju atzīšanu, kam savukārt nepieciešama dalībvalstu patvērumu procedūru saskaņošana atbilstīgā līmenī. Tādēļ Komisija nolēma šā priekšlikuma darbības jomā neiekļaut Kopienas mehānismu aizsardzības nodošanai.

3) Priekšlikuma juridiskie aspekti

DIREKTĪVAS 2003/109/EK GROZĪJUMI

Priekšlikuma galvenais mērķis ir nodrošināt starptautiski aizsargātām personām juridisko noteiktību attiecībā uz to pastāvīgo dzīvesvietu dalībvalstī un tiesībām, kas pielīdzināmas ES pilsoņu tiesībām pēc piecu gadu likumīgas uzturēšanās dalībvalstī, tādējādi novēršot nepilnības spēkā esošajā Direktīvā 2004/83/EK. Tas ir panākts, izslēdzot izņēmumus Direktīvas 2003/109/EK darbības jomā attiecībā uz starptautiski aizsargātām personām, vajadzības gadījumā ņemot vērā to īpašo stāvokli salīdzinājumā ar citiem trešo valstu pilso ņiem.

PASTĀVĪGĀ IEDZĪVOTĀJA STATUSS PIRMAJĀ DALĪBVALSTĪ

Ir jādod iespēja starptautiski aizsargātām personām iegūt pastāvīgā iedzīvotāja statusu dal ībvalstī, kas tām piešķīrusi aizsardzību, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā citiem trešo valstu pilsoņiem. Turklāt starptautiski aizsargātām personām, kas iegūst pastāvīgā iedzīvot āja statusu, ir pilnībā jāizmanto tiesības un pabalsti, kas izriet no šā statusa, un jāievēro šīm tiesībām un pabalstiem noteiktie ierobežojumi, ko paredz Direktīva 2003/109/EK. Taču, kamēr pastāvīgais iedzīvotājs ir starptautiski aizsargāta persona saskaņā ar Direktīvas 2004/83/EK noteikumiem, Direktīvā 2003/109/EK noteiktie ierobežojumi nevar kavēt vi ņa/viņas tiesību izmantošanu, kas izriet no Direktīvas 2004/83/EK noteikumiem. Šīs direkt īvas darbības jomā neietilpst jautājums par to, vai starptautiski aizsargātām personām, kam piešķirts pastāvīgā iedzīvotāja statuss, vēl joprojām nepieciešama starptautiska aizsardzība un vai tās vēl joprojām ir tiesīgas uz starptautiskās aizsardzības statusu saskaņā ar Direkt īvas 2004/83/EK noteikumiem.

Tomēr aizsardzības sākotnējā piešķiršana prasa nodrošināt arī nerepatriēšanas principa iev ērošanu pirmajā dalībvalstī iegūtā pastāvīgā iedzīvotāja statusa atcelšanas vai zaudēšanas gadījumā.

PASTĀVĪGĀ DZĪVESVIETA UN PASTĀVĪGĀ IEDZĪVOTĀJA STATUSS OTRĀ DALĪBVALSTĪ

Padomes Direktīvas 2003/109/EK III nodaļa paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem past āvīgie iedzīvotāji var izmantot savas uzturēšanās tiesības citā dalībvalstī. Šie nosacījumi ir pilnībā piemērojami starptautiski aizsargātām personām, kam izsniegta pastāvīgas uzturē šanās atļauja.

Starptautiski aizsargātām personām, kas iesniedz pieteikumu saskaņā ar Direktīvas 2009/109/EK 23. pantu pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai citā dalībvalstī, kas nav tām piešķīrusi starptautisko aizsardzību, jāievēro visi attiecīgie nosacījumi, ko paredz Direktīva 2009/109/EK.

NAV NEKĀDA KOPIENAS MEHĀNISMA ATBILDĪBAS PAR AIZSARDZĪBU NODOŠANAI SASKAŅĀ AR GROZĪTO DIREKTĪVU 2003/109/EK

Šī direktīva ar konkrētiem nosacījumiem tikai piešķir tiesības apmesties uz dzīvi otrā dal ībvalstī pastāvīgajiem iedzīvotājiem, bet nevis starptautiski aizsargātām personām kā tādām (šādas tiesības nepiešķir arī Direktīva 2004/83/EK). Kaut arī apmešanās uz dzīvi otrā dal ībvalstī dažos gadījumos var izraisīt nepieciešamību noteiktā laika posmā nodot atbildību par aizsardzību, šis jautājums neietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

Kaut arī šobrīd ticama statistika nav pieejama, pētījums par iepriekšminēto aizsardzības nodošanu liecina, ka pieteikumi aizsardzības nodošanai tiek iesniegti reti. Praksē atšķirības dalībvalstu interpretācijā attiecībā uz spēkā esošajām aizsardzības nodošanas tiesību norm ām nerada nepārvaramas problēmas. Tāpat šis pētījums rāda, ka aizsardzības nodošana nav cieši saistīta ar pastāvīgā iedzīvotāja statusu starptautiski aizsargātām personām, tā kā b ēglim var atļaut uzturēties otrā dalībvalstī (darba vai ģimenes apstākļu dēļ) pat pirms past

4) Juridiskais pamats

Ar šo priekšlikumu tiek grozīta Direktīva 2003/109/EK, izmantojot to pašu juridisko pamatu, kas izmantots minētajā tiesību aktā, proti, EK Līguma 63. panta 3. punkta a) apak špunktu un 63. panta 4. punktu. Šis juridiskais pamats ir atbilstīgs, ņemot vērā to, ka past āvīgā iedzīvotāja statuss starptautiski aizsargātām personām ir līdzeklis šo personu kā treš ās valsts pilsoņu integrācijai uzņēmējā dalībvalstī, un tādēļ tas ir imigrācijas politikas jaut ājums.

Apvienotajai Karalistei un Īrijai Direktīva 2003/109/EK nav saistoša, ņemot vērā L īgumiem pievienoto Protokolu par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju. Tāpat tā nav saistoša arī Dānijai, ņemot vērā Līgumiem pievienoto Protokolu par Dānijas nostāju.

5) Subsidiaritātes princips

Starptautiski aizsargātas personas neietilpst Direktīvas 2003/209/EK darbības jomā, kas nozīmē to, ka dalībvalstis lemj valsts līmenī, vai starptautiski aizsargātām personām var pie šķirt pastāvīgāku statusu un, ja var, tad ar kādiem nosacījumiem, un kāda varētu būt šāda statusa darbības joma. Šobrīd minētās personas šādu statusu var iegūt dažās dalībvalstīs, bet ne visās. Turklāt šī statusa darbības joma dalībvalstīs ir atšķirīga. Tomēr Padome un Komisija ir vienojušās, ka starptautiski aizsargātām personām jābūt tiesīgām saņemt Direkt īvā 2003/109/EK minēto pastāvīgā iedzīvotāja statusu visās dalībvalstīs ar salīdzināmiem nosacījumiem. Tāpēc ir jāpieņem kopīgi noteikumi Kopienas līmenī.

Tādēļ grozījumi Direktīvā 2003/109/EK ir labākais veids, kā nodrošināt vienādu attieksmi pret visiem trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi nodzīvojuši dalībvalstī noteiktu laika periodu.

6) Proporcionalitātes princips

Kopienas rīcības formai jābūt pēc iespējas vienkāršai, lai nodrošinātu priekšlikuma mērķa sasniegšanu un efektīvu īstenošanu. Tādēļ izraudzītais juridiskais instruments ir direktīva, ar ko groza šobrīd spēkā esošo direktīvu. Tā noteiks vispārējos principus, ļaujot dalībvalst īm, kurām šī direktīva adresēta, pašām izvēlēties piemērotāko formu un metodi šo principu iedzīvināšanai savas valsts tiesību sistēmā un vispārējā kontekstā. Ierosinātā direktīva tikai paredz nosacījumus, ar kādiem trešo valstu pilsoņi, kas ir starptautiski aizsargātas personas, var iegūt pastāvīgā iedzīvotāja statusu. Ja tās vēlas, dalībvalstis var noteikt arī atvieglotus nosacījumus pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai, piemērojot tos tikai valsts kontekstā.

7) Sīkāks priekšlikuma skaidrojums

2. panta grozījums

Ņemot vērā saikni, kas jānodrošina starp 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, un Direktīvu 2003/109/EK attiecībā uz definīciju par trešo valstu pilsoņu grupu, kurai arī ir jābūt tiesīgai iegūt pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ir vēlams Direktīvas 2003/109/EK 2. pantā iekļaut atsauci uz Direktīvā 2004/83/EK doto „starptautiskas aizsardzības" pamatdefīniciju.

3. panta grozījums

Ir ierosināts svītrot noteikumus, kas izslēdz starptautiski aizsargātas personas no Direktīvas 2003/109/EK darbības jomas.

4. panta grozījums

Ir ierosināts izdarīt grozījumus Direktīvas 2003/109/EK 4. pantā, lai, aprēķinot „piecu gadu likumīgas uzturēšanās periodu" dalībvalstī, ņemtu vērā patvērumu procedūras ilgumu. Tas nodrošina taisnīgu attieksmi gadījumos, kad trešās valsts pilsonim tiek piešķirts starptautiskās aizsardzības statuss pēc tam, kad ir pārskatīts vai pārsūdzēts noraidošs iepriekšējs lēmums, kas pieņemts sakarā ar viņa/viņas patvēruma pieteikumu.

8. panta grozījums

Direktīvas 2003/109/EK 8.-11. pants piemērojams pilnībā tām starptautiski aizsargātām personām, kas iesniedz pieteikumu pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai dalībvalstī.

Taču ir jārisina dalībvalstu problēmas, kas izriet no nerepatriēšanas principa ievērošanas gadījumos, kad pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās var tikt izbeigta, pamatojoties uz Direktīvu 2003/109/EK. Šīs problēmas saistītas ar to, ka trešās valsts pilsoņu uzturēšanās „aizsardzības nepieciešamība" var palikt neievērota gadījumos, kad valstu iestādes, kuru kompetencē ir starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršana un atcelšana, nav tās pašas iestādes, kuru kompetencē ir pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršana un atcelšana. Šis jautājums ir svarīgs arī tajos gadījumos, kad starptautiski aizsargāta persona, kurai piešķirts pastāvīgā iedzīvotāja statuss, pārceļas uz dzīvi citā dalībvalstī un pēc piecu gadus ilgas uzturēšanās šajā dalībvalstī iegūst šīs dalībvalsts pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

Tādēļ, lai nodrošinātu to, ka kompetentās iestādes apzinās šo „aizsardzības nepieciešamību", ierosinātais 8. panta grozījums uzliek par pienākumu dalībvalstīm EK pastāvīgas uzturēšanās atļaujā, ko izsniedz starptautiski aizsargātām personām, iekļaut piezīmi, kas norāda, ka trešās valsts pilsonim ir piešķirts aizsardzības statuss.

Tāda pati informācija jānorāda arī otrajai dalībvalstij, kas piešķir pastāvīgā iedzīvotāja statusu trešās valsts pilsonim, kura EK pastāvīgas uzturēšanās atļaujā, ko izdevusi pirmā dalībvalsts, iekļauta iepriekšminētā piezīme. Taču otrā dalībvalsts šo informāciju minētajā atļaujā neiekļauj, ja pēc sazināšanās ar dalībvalsti, kas saskaņā ar piezīmi ir piešķīrusi starptautiskās aizsardzības statusu, noskaidrojas, ka starptautiskās aizsardzības statuss ir atcelts.

11. panta grozījums

Šīs direktīvas darbības jomā neietilpst jautājums par to, vai starptautiski aizsargātām personām, kam piešķirts pastāvīgā iedzīvotāja statuss, vēl joprojām ir nepieciešama starptautiska aizsardzība un vai tās saglabā savu starptautiskās aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvas 2004/83/EK noteikumiem. Taču gadījumos, kad tās saglabā savu starptautiskās aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvas 2004/83/EK noteikumiem un dzīvo dalībvalstī, kas piešķīrusi šo statusu, tās joprojām ir tiesīgas izmantot tiesības un pabalstus, kas izriet no šā statusa.

25. panta grozījums

Lai veicinātu vajadzīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, kā noteikts 12. panta 3.a punktā, ir attiecīgi jāgroza 25. pants, lai šim mērķim atļautu izmantot valstu kontaktpunktu tīklu.

2007/0112 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta 3. un 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[2],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[3],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[4],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[5],

tā kā:

(1) Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīva 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji,[6] nav piemērojama bēgļiem un personām, kam piemēro alternatīvo aizsardzību, bet uz tiem attiecas Padomes Direktīva 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu[7].

(2) Iespēja iegūt pastāvīgā iedzīvotāja statusu dalībvalstī pēc noteikta laika ir svarīgs elements starptautiski aizsargātu personu pilnīgai integrācijai pastāvīgās dzīvesvietas dal ībvalstī.

(3) Tāpat arī pastāvīgā iedzīvotāja statuss starptautiski aizsargātām personām ir svarīgs elements, lai sekmētu ekonomisko un sociālo kohēziju, kas ir Līgumā noteiktais Kopienas pamatmērķis.

(4) Tādēļ jādod iespēja starptautiski aizsargātām personām iegūt pastāvīgā iedzīvotāja statusu pēc piecu gadu nepārtrauktas likumīgas uzturēšanās dalībvalstī, kas tām piešķ īrusi starptautisku aizsardzību, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā citiem trešo valstu pilsoņiem. Aprēķinot šo piecu gadu nepārtrauktas likumīgas uzturēšanās periodu dal

---

2 OV C […], […], […]. lpp.
3 OV C […], […], […]. lpp.
4 OV C […], […], […]. lpp.
5 OV C […], […], […]. lpp.
6 OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.
7 OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

ībvalstī, jāņem vērā starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas procedūras ilgums.

(5) Ņemot vērā starptautiski aizsargātu personu tiesības dzīvot citā dalībvalstī, kas tām nav piešķīrusi starptautisko aizsardzību, ir jānodrošina šo dalībvalstu informēšana par attiec īgās personas aizsardzības nepieciešamību, lai tās varētu izpildīt savu pienākumu attiec ībā uz nerepatriēšanas principu. Šim mērķim pastāvīgā iedzīvotāja EK uzturēšanās at ļaujā, kas izsniegta starptautiski aizsargātai personai, jāiekļauj piezīme, norādot, ka dal ībvalsts šīs atļaujas turētājam ir piešķīrusi starptautiskās aizsardzības statusu. Ja starptautiskās aizsardzības statuss nav atcelts, šo piezīmi iekļauj pastāvīgā iedzīvotāja EK uzturēšanās atļaujā, ko izdevusi otrā dalībvalsts.

(6) Starptautiski aizsargātām personām, kas ir pastāvīgie iedzīvotāji, ir tiesības uz tādu pa šu attieksmi, kāda tiek piemērota pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts pilsoņiem attiecībā uz plašo ekonomisko un sociālo jautājumu klāstu ar dažiem nosacījumiem, lai pastāvīgā iedzīvotāja statuss būtu reāls instruments pastāvīgo iedzīvotāju integrācijai sabiedrībā, kurā tie dzīvo.

(7) Vienlīdzīga attieksme pret starptautiski aizsargātām personām dalībvalstī, kas tām piešķ īrusi starptautisku aizsardzību, neierobežo tiesības un pabalstus, ko garantē Direktīva 2004/83/EK.

(8) Direktīvā 2003/109/EK minētie nosacījumi attiecībā uz pastāvīgo iedzīvotāju tiesībām dzīvot citā dalībvalstī un iegūt pastāvīgā iedzīvotāja statusu šajā valstī piemērojami vien ādā veidā visiem trešo valstu pilsoņiem, kas ieguvuši pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

(9) Atbildības par starptautiski aizsargātu personu aizsardzību nodošana neietilpst šīs direkt īvas darbības jomā.

(10) Ja dalībvalsts ir nolēmusi, pamatojoties uz Direktīvā 2003/109/EK paredzētajiem iemesliem, izraidīt starptautiski aizsargātu personu, kas ieguvusi pastāvīgā iedzīvotāja statusu šajā dalībvalstī, attiecīgajai personai ir tiesības uz Direktīvā 2004/83/EK garant ēto aizsardzību pret repatriēšanu. Lai nodrošinātu nerepatriēšanas principa pilnīgu iev ērošanu gadījumos, kad attiecīgajai personai ir piešķirts aizsardzības statuss citā dal ībvalstī un šis statuss tikmēr nav atcelts, ir jānodrošina, ka viņu var izraidīt tikai uz dal ībvalsti, kas piešķīrusi aizsardzības statusu, un ka šīs dalībvalsts pienākums ir uzņemt vi ņu atpakaļ, izņemot gadījumos, kad šāda izraidīšana ir pieļaujama saskaņā ar Direktīvas 2004/83/EK noteikumiem par nerepatriēšanas principa ievērošanu.

(11) Šā paša iemesla dēļ Direktīvā 2003/109/EK paredzētā iespēja otrajai dalībvalstij repatri ēt no Eiropas Savienības trešās valsts pilsoni, kas dzīvo tajā, bet vēl nav ieguvis pastāv īgā iedzīvotāja statusu šajā dalībvalstī, nav piemērojama, ja attiecīgajai personai ir pieš ķirts aizsardzības statuss citā dalībvalstī, izņemot gadījumos, kad šāda repatriācija ir pie ļaujama saskaņā ar Direktīvas 2004/83/EK noteikumiem par nerepatriēšanas principa ievērošanu.

(12) Šī direktīva respektē pamattiesības un pamatbrīvības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Saskaņā ar diskriminācijas aizliegumu Pamattiesību hartā dalībvalstīm jāīsteno šī direktīva bez diskriminācijas pret personām, uz kurām attiecas šī direktīva, pamatojoties uz dzimumu, rasi, ādas krāsu, etnisko vai

sociālo izcelsmi, ģenētiskajām īpašībām, valodu, reliģiju vai pārliecību, politiskajiem vai citiem uzskatiem, piederību mazākumtautībai, īpašumu, izcelšanos, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju.

(13) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, abas minētās dalībvalstis nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādēļ šī direktīva tām nav saistoša un nav jāpiemēro.

(14) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās Direktīvas 2003/109/EK pieņemšanā, un tādēļ šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2003/109/EK groza šādi.

1. Direktīvas 2. panta f) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„f) „starptautiska aizsardzība" ir starptautiska aizsardzība, kā noteikts Padomes Direktīvas 2004/83/EK 2. panta a) punktā[8];"

2. Direktīvas 3. panta 2. punktu groza šādi:

a) ar šādu apakšpunktu aizstāj c) apakšpunktu:

„c) kuri iesnieguši iesniegumu par atļauju uzturēties dalībvalstī, pamatojoties uz alternatīvās aizsardzības veidu, saskaņā ar starptautiskām saistībām, valsts tiesību aktiem vai dalībvalstu praksi, un gaida lēmumu par savu statusu;"

b) ar šādu apakšpunktu aizstāj d) apakšpunktu:

„d) kuri ir pieteikušies, lai tos atzītu par bēgļiem, bet vēl nav pieņemts galīgais lēmums attiecībā uz viņu iesniegumu;"

3. Direktīvas 4. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

„Attiecībā uz starptautiski aizsargātām personām, aprēķinot 1. punktā minēto periodu, jāņem vērā laika periods starp dienu, kurā iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, un dienu, kurā izsniegta Direktīvas 2004/83/EK 24. pantā minētā uzturēšanās atļauja."

4. Šādu 4. un 5. punktu pievieno 8. pantam:

„4. Ja dalībvalsts izsniedz pastāvīgā iedzīvotāja EK uzturēšanās atļauju trešās valsts pilsonim, kuram tā piešķīrusi starptautisko aizsardzību, tā viņa/viņas EK uzturēšanās atļaujas ailē „piezīmes" iekļauj šādu informāciju: „Šīs atļaujas turētājam ir piešķirta

[8] OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

starptautiska aizsardzība [dalībvalsts nosaukums] [datums].”

5. Ja pastāvīgā iedzīvotāja EK uzturēšanās atļauju ir izdevusi otra dalībvalsts trešās valsts pilsonim, kura EK pastāvīgas uzturēšanās atļaujā iekļauta 4. punktā minētā piez īme, otrā dalībvalsts šo pašu piezīmi iekļauj pastāvīgā iedzīvotāja EK atļaujā.

Pirms otrā dalībvalsts iekļauj 4. punktā minēto piezīmi, tā var sazināties ar piezīmē minēto dalībvalsti, lai noskaidrotu, vai pastāvīgajam iedzīvotājam vēl joprojām ir pieš ķirts starptautiskās aizsardzības statuss. Ja starptautiskā aizsardzība ir atcelta ar galīgu lēmumu, otrā dalībvalsts 4. punktā minēto piezīmi atļaujā neiekļauj.”

5. Ar šādu 4.a punktu papildina 11. pantu:

„4.a. Attiecībā uz dalībvalsti, kas piešķīrusi starptautisko aizsardzību, 3. un 4. punkts neskar Direktīvas 2004/83/EK noteikumus.”

6. Direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu 3.a punktu:

„3.a. Ja dalībvalsts nolemj izraidīt pastāvīgo iedzīvotāju, kura EK pastāvīgas uzturēšan ās atļaujā iekļauta 8. panta 4. punktā minētā piezīme, tā sazinās ar piezīmē minēto dal ībvalsti.

Ja vien tikmēr starptautiskās aizsardzības statuss nav atcelts, pastāvīgo iedzīvotāju izraida uz šo dalībvalsti, kura nekavējoties uzņem pastāvīgo iedzīvotāju un viņa/viņas ģimenes locekļus atpakaļ bez formalitātēm.”

b) Pievieno šādu 6. punktu:

„6. Šis pants neskar Direktīvas 2004/83/EK 21. pantu.”

7. Direktīvas 22. pantu papildina ar šādu 3.a punktu:

„3.a. Šī panta 3. punktu nepiemēro trešo valstu pilsoņiem, kuru EK pastāvīgas uzturē šanās atļaujā, ko izdevusi pirmā dalībvalsts, iekļauta 8. panta 4. punktā minētā piez īme.

Šis punkts neskar Direktīvas 2004/83/EK 21. pantu.”

8. Direktīvas 25. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

„Dalībvalstis izraugās kontaktpunktus, kas būs atbildīgi par 12. panta 3.a punktā, 19. panta 2. punktā, 22. panta 2. punktā un 23. panta 1. punktā minētās informācijas saņemšanu un nosūtīšanu.”

2. pants

9. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai ievērotu š īs direktīvas prasības vēlākais līdz […]. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zin āmus minēto aktu noteikumus un iesniedz šo aktu noteikumu un šīs direktīvas atbilst

ības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

10. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem šīs direktīvas darbības jomā.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā […] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, […]

Padomes vārdā
priekšsēdētājs